

[Indenrigsministeren.]

en Afslutning, af den simple Grund, at Spørgsmaalet er afklaret og der i Virkeligheden ikke er mere at tale om. — Med disse Ord skal jeg igen anbefale Lovforslaget til en velvillig og meget hurtig Behandling.

Nedergaard: Jeg skal fatte mig ganske kort. Autorisation er ligesom en Garanti ind i Fremtiden, Anerkendelse er en Bedømmelse, som siger, at vedkommende Institution har fundet den unge Pige, der har været under Uddannelse, skikket til at øve Sygeplejegering, saaledes at man kan have Tillid til hende — hvordan hun saa senere udvikler sig, er der ikke nogen, der kan afgøre. Derfor vilde jeg foretrække „stats- anerkendt“, men det er for øvrigt en ganske lille Sag.

Derimod er Spørgsmaalet om Monopolisering en vigtig Sag. Man siger ganske vist, at det ikke findes i dette Lovforslag, og det er rigtigt. Men derfor kan Monopolisering saa ganske udmærket danne sig alligevel, og det har vi saa aldeles sikkert et Bevis for i Uddannelsen i Massage. Paa Almindelig dansk Lægeforenings Repræsentantmøde den 11. Oktober 1914 vedtoges en Ordning om anerkendte Kursus i Massage og Sygegymnastik; i Henhold hertil blev der den 25. August 1917 udarbejdet nærmere Regler for Uddannelsen af Massører og Sygegymnaster, og i 1917 og 1922 kom den Udtalelse, at Sygegymnaster — og jeg forstaar ogsaa Massører — ikke selv maa uddanne Elever og ikke maa medvirke ved Uddannelsen af Elever paa andre Steder end de af Almindelig dansk Lægeforening anerkendte. I nøje Sammenhæng hermed kan Almindelig dansk Lægeforening formentlig ganske lukke alle vore Sygehuse for kortere Uddannelse af Sygeplejersker, og det er dette, vi bl. a. gerne vilde sikre os imod. Som jeg før sagde, er det for en overordentlig stor Del af Landbefolkningen en Hjertesag, at der gives Adgang til, at en Kvinde kan faa Uddannelse i Sygepleje, selv om den ikke kommer til at strække sig over de 3 Aar. Der er ikke fra vor Side, hverken i Folketinget eller her, gjort nogen Modstand mod, at der i en eller anden Form kommer en Anerkendelse af dem, der har faaet den 3-aarige Uddannelse, men vi vil og maa have det sikret, at unge Piger kan faa en kortere Uddannelse, og vi er ikke ganske tilfredse med — saaledes som det navnlig blev sagt af Ordføreren for det konservative Parti —, at der er nogle Kvinder, som vil have Lyst og Trang

til at øve Sygepleje, selv om de ikke har faaet nogen Uddannelse. Selvfølgelig vil der være det, men vi synes dog, det maa være en afgjort Ret, naar en Kreds af Sognebeboere slutter sig sammen for at danne en Sygeplejeforening, at den saa ogsaa kan faa Adgang til, at dens Sygeplejerske faar en Uddannelse paa vore Hospitaler, og at der ikke skal kunne sættes Slaa derfor af den Almindelige danske Lægeforening.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg maa maaske lige bemærke, at de Udtalelser, den ærede Ordfører for Venstre nu fremsatte, ikke kunde fremføres som en Indvending mod dette Lovforslag, men var rettet mod en Tilstand, som han mener i Forvejen er til Stede.

Jeg er blevet gjort opmærksom paa, at jeg, da jeg havde Ordet første Gang og henvendte en Tak til de to Regeringspartier, ved en Forglemmelse ikke sagde Tak til det konservative Folkeparti. Jeg nærer ikke Tvivl om, at det konservative Folkeparti ved, at dette ikke skyldtes Uøflighed. Jeg takker det ærede Parti for dets uforbeholdne Tilslutning til Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Nedergaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Landstingets næste Møde afholdes Onsdag den 22. Marts Kl. 1½ med følgende Dagsorden:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om autoriserede Sygeplejersker.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Tillæg til Lov for Færøerne om Udskiftning af 20. April 1926.